

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12Csp/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7925200673
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pajtášová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2025:7925200673.2

Uznesenie

Okresný súd Trebišov v spore v spore žalobcu: Československá obchodní banka, a.s., IČO: 00001350, so sídlom: Radlická 333/150, Praha 5, zast.: JUDr. Petr Mašek, advokát so sídlom Boušova 792, Praha 9 - Klánovice proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, E., t.č. bytom B. XXX/XX, B., F. G., o zaplatenie 449 228,08 Kč s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Vyhlasuje, že nemá právomoc konať o uplatnenom nároku voči žalovanému a konanie vo veci z a s t a v u j e.

II. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

III. V r a c i a žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 1069,20 Eur prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému Slovenská pošta, a. s. so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 366 311 24, v lehote 30 dní po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 27.2.2025 domáhal toho aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 449 228,08 Kč. S príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. Ako bydlisko žalovaného žalobca uviedol adresu C. XXX/XX, E., H. G. pričom poukázal na to, že miestna príslušnosť súdu je daná na základe bydliska žalovaného a to v súlade s §13 v spojení s §14 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ako aj čl. 4 ods.1 Nariadenia rady (ES) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a o výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“).

3. Z odpovede obce E. doručenej súdu dňa 17.3.2025 súd zistil, že menovaný je v tejto obci prihlásený na trvalý pobyt na adrese C. D. XXX/XX, E., avšak na tejto adrese sa dlhodobo nezdržiava, pričom by sa mal prechodne zdržiavať na adrese B. XXX/XX, B.. Uvedené skutočnosti boli zistené aj prostredníctvom Okresného riaditeľstva PZ v Trebišove doručenej súdu dňa 1.4.2025. Z lustrácie žalovaného v Sociálnej poisťovni vyplýva, že žalovaný nemá evidovaného žiadneho odvádzateľa zákonného poistenia, ani poberanie dôchodkových dávok v Slovenskej republike.

4. Z odpovede Okresného súdu Plzeň, doručenej súdu dňa 7.4.2025 na žiadosť o zistenie adresy žalovaného bolo zistené, že od 29.9.2020 je adresa žalovaného B. XXX/XX, B., F. G..

5. Súd doručoval žalovanému žalobu spolu s Uznesením Okresného súdu Trebišov č.k.: 12Csp/21/2025-154 zo dňa 7.5.2025 v súlade s § 167 ods. 2 CSP prostredníctvom I. H. B. – J., pričom z odpovede I. H. B. – J. doručenej súdu dňa 28.8.2025 mal súd za preukázané, že žaloba bola žalovanému doručená dňa 27.6.2025. Lehota na vyjadrenie sa k žalobe tak žalovanému uplynula dňa 16.7.2025, žalovaný na výzvu súdu nereagoval a k žalobe sa nevyjadril.

6. Vzhľadom na výsledky súdom vykonaného rozsiahleho šetrenia bydliska žalovaného a po preskúmaní toho, či tunajší súd má právomoc vo veci konať a rozhodnúť súd zistil, že v danej veci nemá právomoc konať a konanie je potrebné zastaviť.

7. Podľa čl. 7 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

8. Ústava SR v článku 7 ods. 2 vymedzuje prednosť právne záväzných aktov Európskej únie pred zákonmi Slovenskej republiky. Nakoľko Slovenská republika dňa 1.5.2004 vstúpila do Európskej únie na jej území sa aplikujú aj predpisy EÚ. Takýmto právne záväzným aktom je i Nariadenia EP a Rady (EÚ)č.1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“), ktoré je priamo aplikovateľné (uplatňuje sa od 10.1.2015, viď článok 81 Nariadenia) a ktoré súd aplikoval na posúdenie právomoci.

9. Podľa čl. 1 ods. 1 Nariadenia toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (acta iure imperii).

10. Podľa čl. 4 ods.1 Nariadenia ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

11. Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

12. Súd konštatuje, že právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv je upravená v oddiely 4 Nariadenia, pričom podľa čl. 17 ods. 1 Nariadenia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide:

a. o zmluvu o predaji tovaru na splátky

b. o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c. vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

13. Podľa čl. 18 ods.2 Nariadenia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

14. Podľa čl. 26 ods.1 Nariadenia okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

15. Podľa čl. 28 ods.1 Nariadenia ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

16. Podľa §80 zákona č. 89/2012 Občianskeho zákonníka platného a účinného v Českej republike, človek má bydlisko v mieste, kde se zdržuje s úmyslom žiť tam s výhradou zmeny okolností trvale; takový úmysl môže vyplývať z jeho prohlášení nebo z okolností případu. Uvádí-li člověk jako své bydliště jiné místo než své skutečné bydliště, může se každý dovolat i jeho skutečného bydliště. Proti tomu, kdo

se v dobre víře dovolá uvedeného místa, nemůže člověk namítat, že má své skutečné bydliště v jiném místě. Nemá-li člověk bydliště, považuje se za ně místo, kde žije. Nelze-li takové místo zjistit, anebo lze-li je zjistit jen s neúměrnými obtížemi, považuje se za bydliště člověka místo, kde má majetek, popřípadě místo, kde měl bydliště naposledy.

17. Podľa §161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

18. Podľa §9 CSP ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

19. Jednou zo základných podmienok, za ktorých môže súd konať vo veci, je právomoc súdu. Splnenie tejto procesnej podmienky súd skúma v každom štádiu konania a v každom stupni. Keďže sa v danom prípade jedná o konanie v občianskoprávnej veci s cudzím prvkom, súd skúmal svoju právomoc v zmysle ustanovení Nariadenia, ktoré má v prípade aplikácie v hierarchii právnych predpisov prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

20. V danom prípade súd na základe vlastných zistení konštatuje, že žalovaný má bydlisko na území iného členského štátu Európskej únie a to na území Českej republiky. Pre určenie právomoci súdu príslušného členského súdu na prejednanie a rozhodnutie veci s cudzím prvkom je rozhodujúca právna úprava obsiahnutá v Nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

21. Nárok uplatnený žalobcom v predmetnom konaní vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou, čo vyplýva priamo z jej obsahu kde je uvedené, že táto zmluva je uzatvorená podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľskom úvere, pričom odkazuje na Obchodné podmienky ČSOB pre spotrebiteľské úvery. Spotrebiteľom je v zmysle platnej úpravy fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom uvedenej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému bezúčelovo finančné prostriedky a záväzok žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť do určitej doby v presne určených mesačných splátkach a uhradiť žalobcovi dohodnutý úrok a ďalšie náklady spojené s úverom.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené je preto daná osobitná právomoc súdu podľa bydliska spotrebiteľa, z dôvodu absencie dohody o výbere súdu medzi účastníkmi sporu. Súd skúmal, či je daná právomoc súdu Slovenskej republiky, konkrétne Okresného súdu Trebišov, v zmysle Nariadenia. Ustanovenia o právomoci súdu členského štátu na konanie sú upravené v II. kapitole Nariadenia Brusel I bis, a podľa základnej zásady vyjadrenej v článku 4 bod 1, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu, ak nie je v tomto nariadení ustanovené inak. Podľa článku 5 bod 1 zároveň platí, že osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly. Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv je osobitná právomoc a je upravená v oddieli 4 Nariadenia Brusel I bis. Právomoc súdu Slovenskej republiky nie je daná. Dôvodom je skutočnosť, že druhý účastník spotrebiteľskej zmluvy v zmysle článku 18 bod 2 Nariadenia Brusel I bis môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

23. Súd mal preukázané, že žalovaný, ktorý vystupuje v postavení spotrebiteľa, nemá na území Slovenskej republiky bydlisko, ale zdržiava sa a býva na území Českej republiky a to v B.. Žalovaný mal v čase začatia konania bydlisko v Českej republike, čo mal súd preukázané z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Z oznámenia Okresného súdu v Plzni vyplynulo, že žalovaný má evidovaný v Českej republike pobyt na adrese B. XXX/XX, B.. Žalovaný má už niekoľko rokov nepochybne bydlisko v Českej republike, čo vyplynulo z oznámení orgánov Slovenskej republiky pri šetrení jeho pobytu ako aj z okolností vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, keďže už dňa 7.9.2020 pri uzatváraní zmluvy o úvere, ktorá bola uzatváraná v B., ako doručovaciu adresu uviedol adresu v meste B., v Českej republike. Žalobca doručoval žalovanému na adresu v meste Plzeň aj oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 22.4.2024, ktoré sa vrátilo žalobcovi neprevzaté, s poznámkou „nevyzdvihnuté“, teda nie s poznámkou, že sa žalovaný na uvedenej adrese nezdržiava. Dlhodobý pobyt

v Českej republike potvrdil aj Okresný súd v B.. Z uvedeného vyplýva, že je daná osobitná právomoc vecne a miestne príslušného súdu v Českej republike a žalovaného možno žalovať iba na súdoch v Českej republike.

24. Na základe vyššie uvedených skutočností, citovaných zákonných ustanovení a právneho aktu Európskej únie súd dospel k záveru, že Okresný súd Trebišov, pred ktorým sa konanie začalo, nemá všeobecnú a ani osobitnú právomoc založenú Nariadením Brusel I bis a ani dohodou zmluvných strán. Nedostatok právomoci súdu Slovenskej republiky predstavuje v danom prípade neodstrániteľný nedostatok podmienky konania a má za následok zastavenie konania. Súd preto, v súlade s článkom 28 ods. 1 Nariadenia, vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci a konanie zastavil. V opačnom prípade, ak by tunajší súd vo veci začal konať a s konečnou platnosťou by vo veci rozhodol, hoci by nemal na konanie právomoc, malo by to pre žalobcu za následok nevykonateľnosť takéhoto rozhodnutia v cudzine, a to i v Českej republike, t. j. v mieste bydliska žalovaného.

25. Je teda potrebné uzavrieť, že žalovaný bol žalovaný na súde Slovenskej republiky, hoci tu nemá bydlisko pričom sa nezúčastnil nezúčastnil (na výzvu súdu na vyjadrenie sa k žalobe nereagoval). Vzhľadom na to, že nedostatok právomoci (konať a rozhodnúť) slovenských súdov o návrhu je nedostatkom podmienok konania, ktorý nie je možné odstrániť, súd konanie o podanej žalobe podľa ust. § 9 CSP a článku 28 ods. 1 Nariadenia zastavil. Keďže právomoc konať o tejto žalobe patrí orgánom iného štátu, nebolo možné vec súčasne postúpiť podľa § 10 ods. 1 CSP. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.1Cdo 28/2009 zo dňa 29.4.2010, cit. „Pokiaľ súd zistí nedostatok svojej právomoci, musí tu byť iný štátny orgán, ktorému je súd povinný vec postúpiť; pokiaľ žiaden taký orgán súd nezistí, vec patrí do právomoci súdov; uvedené však neplatí, ak ide o prípad právomoci cudzozemského orgánu: v uznesení o zastavení konania pre nedostatok právomoci je súd povinný rozhodnúť, ktorému orgánu sa vec postupuje; výnimkou je právomoc cudzozemského orgánu (porovnaj bližšie R 82/2002“)

26. Na podporu svojho záveru o nedostatku právomoci na konanie súd poukazuje napr. na uznesenia Okresného súdu Prešov sp.zn. 34Csp/69/2024, Okresného súdu Humenné sp.zn. 7Csp/32/2024, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 6Csp/37/2023 a 5Csp/36/2023 alebo Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7Csp/86/2022, kde rovnako vo veciach žalobcu bol za rovnakých podmienok a okolností konštatovaný nedostatok právomoci súdov SR na konanie a konania boli zastavené.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia a konanie zastavil.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods.1 CSP. Zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP by preto mal žalovanému nahradiť trovy konania. Žalovanému však žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

29. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správnym súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred prejednaním veci.

30. Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 10 eur. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

31. Vzhľadom k tomu, že žalobca zaplatil dňa 5.5.2025 poplatok splatný podaním žaloby vo výške 1080,00- Eur, vracia mu súd súdny poplatok krátený v súlade s §11 ods.4 Zákona o súdnych poplatkoch o 10,80 Eur vo výške 1069,20 Eur v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému Slovenská pošta a.s. tak ako je to uvedené vo výroku III. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku I. a II. tohto uznesenia možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napadá, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolanie.

Proti výroku III. Tohto uznesenia odvolanie prípustné nie je.